

Nr 579

Av herrar Nilsson i Båstekille och Krönmark, om åtgärder för att minska arbetsbalansen inom lantmäteriet.

(Lika lydande med motion nr 363 i Första kammaren)

I årets statsverksproposition har från lantmäteristyrelsens sida uppgivits att balansen i lantmäteristaten uppgår till 20 000 förrättningar och 15 000 uppdrag. Det är dessutom bekant, att en icke obetydlig dold balans torde finnas hos allmänheten, som ligger på förrättningsansökningar, därför att de vet att väntetiden är så lång, att de icke finner det lönt att söka. Speciellt i fråga om icke-kommunala förrättnings sökande är olägenheterna med lantmäteriets eftersläpning högst påtagliga. Det kan icke vara tillfredsställande att man skall behöva vänta så länge på att få en erforderlig åtgärd verkställd. Visserligen har det tillsatts en kommitté för fastighetsbildningsväsendets organisation för framtiden, och det är att förvänta att utredningen kommer till ett organisationsförslag, som kan förhindra uppkomsten av förhållanden liknande de nuvarande.

Man kan emellertid icke räkna med att den nuvarande balansen och dess eftersläpning, som också uppkommer i samband med omställningen till en nya organisation, kan bortarbetas inom överskådlig tid. Det är därför angeläget att alla till buds stående medel tillvaratages för att förbättra situationen. De möjligheter som finnes är att tillvarataga den kapacitet som förefinnes utanför lantmäteriet. Speciellt i fråga om uppdrag torde denna lösning vara fördelaktig, men även beträffande förrättningar synes en hel del kunna överlätas på utomstående lantmätare.

Allmänheten tar ibland lantmäteriets tjänster i anspråk av den anledningen att lantmäteriets tjänster icke debiteras med marknadsmässiga priser. En hel del av arbetet utföres sålunda som fri rådgivning och i en omfattning som medverkar till den stora belastningen. Dessutom synes möjligheterna att lämna uppdrag till lantmätare utanför lantmäteristaten icke tillvaratagna i den omfattning som är möjligt. Enligt »kungörelse av den 1 juni 1951: angående utseende av annan än i lantmäteriväsendet anställd lantmätare att i distriktslantmätarens ställe handlägga vissa på denna ankommande förrättningar m. m.» finnes möjlighet, att enskild anställd lantmätare kan ges förordnande att göra avstyckningar inom fastställd plan. Möjligheterna till sådant förordnande har emellertid icke öppnats på grund av lantmäteristyrelsens inställning till frågan, och bestämmelsen har endast i undantags-

fall tillämpats. En mera allmän tillämpning av denna bestämmelse skulle åstadkomma ett ianspråktagande av de resurser som finnes och innebära en avlastning av lantmäteriet, som därmed finge tillfälle att medverka i den förrättningsverksamhet som icke kan anförtros annan än i lantmäteriet anställd såsom rationaliseringsförrättningar o. d.

Sammanfattningsvis torde kunna hävdas att den stora eftersläpningen för lantmäteriet kan bortarbetas genom att lantmäteriet meddelar uppdragsgivarna att förrättningar och uppdrag debiteras efter marknadsmässiga kostnader och genom att tillämpningen av 1951 års kungörelse ändras.

Med stöd av ovanstående hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla att åtgärder vidtages för att minska eftersläpningen av förrättningar och uppdrag inom lantmäteriet samt att härvid skall beaktas möjligheter att viss lantmåteriförrättning kan anförtros privat lantmåteripersonal.

Stockholm den 25 januari 1967

Jöns Nilsson (h)

Eric Krönmark (h)

i Båstekille